

[Holger Eriksen.]

skifte finder sted, udfra det synspunkt, at det jo ikke var udelukket, at grunde, der var købt med spekulation for øje, kunne komme ind under bestemmelsen, idet det var vanskeligt at afgrænse, hvad der var en virkelig grund til et sådant sommerhus, og hvad der var en stor grund, der lå og ventede på at blive solgt, og hvor der kun var opført et enkelt sommerhus, som måske tilmed næsten ingenting var værd, således at der kun var tale om en pro forma bebyggelse. Samtidig udtalte jeg sympati for tanken om på samme måde at fritage kolonihaver, men afviste det med den samme begrundelse: at det var meget svært at finde ud af, hvor der var tale om en virkelig kolonihave. Dette problem er nu klaret på den måde, at man vel har givet de samme rettigheder for kolonihaver og sommerhuse, som i forvejen er givet en- og tofamiliehuse, men man har imødegået den indvending, som jeg dengang fremsatte, derved, at man har fastslået, at tilladelse til at have hvilende grundstigningsskyld kun omfatter grunde på indtil 4 000 kr. Faren for, at bestemmelsen skulle blive misbrugt i spekulationsmæssigt øjemed, er derved blevet bortelimineret.

Med hensyn til fritagelse for grundstigningsskyld for en- og tofamiliehuse er man gået tilbage til folketingets affattelse, og deri er der jo heller ikke nogen sensation.

Hvad angår lempelsen af den nugældende lovs bestemmelser, må det indrømmes, at den 1 kr.s grænse, der var fastsat i folketingets vedtagelse, naturligvis havde en noget tilfældig karakter, men som jeg nævnte ved lovforslagets anden behandling, kunne man heller ikke gå med til, at hele den gennemsnitlige værdistigning mellem 9. og 10. vurdering blev bundfældet i konjunkturtillægget, idet denne værdistigning omfatter såvel den konjunktur- som den samfundsskabte værdistigning, og det er naturligvis kun den første, der må påvirke konjunkturtillægget. Nu er der sket det, at man har fjernet den grænse, som man havde i folketingets affattelse, og i stedet for lader man 80 pct. af den gennemsnitlige værdistigning indgå i konjunkturtillægget. Det er mere rationelt end den tilfældige grænse, man vedtog i folketinget. Til gengæld er selve tallet 80 pct. også tilfældigt valgt.

Det er helt umuligt på forhånd at sige, om det er det rigtige. Jeg lægger ikke skjul på, at jeg nærer stor frygt for, at det måske i visse tilfælde kan komme til at formindske den grundværdistigningsafgift, der i forvejen tages, men jeg håber, at denne frygt må vise sig ubegrundet.

Jeg kommer så til afgiftsberegningen, hvor den store ændring er sket. Naturligvis er der kun en meget ringe forskel på, om man opkræver afgiften med 4 pct. af $\frac{3}{4}$ eller af $\frac{4}{5}$ af nedgangsbeløbet. Det betyder ikke meget, hverken for staten eller for dem, der skal betale. Forringelsen ligger i, at man genindfører fejlurderingstillægget, som naturligvis er lige så sagligt ubegrundet, som det altid har været. Det har ingen steder hjemme som det, det giver sig udtryk for, og når det alligevel er krævet opretholdt, må det være, fordi man derigennem ønsker yderligere at reducere afgiften. Det eneste gode, der kan siges om det, bortset fra at det for de dyre grunde kun betales med 5 pct., medens det er 10 pct. for de øvrige, er, at dets virkning bliver stor for de små stigninger, som man ikke i særlig grad er ude efter, idet det helt vil holde en 10 pct.s stigning udenfor loven, men at virkningen gradvis aftager, jo større værdistigningen bliver. Sammenligner man med det forslag, der blev vedtaget i folketinget, er der altså en klar forringelse, men sammenligner man med den gældende lov, er der den reelle forskel, at afgiftsprocenten er sat op fra 2 til 3 eller med 50 pct., og det er ingenlunde uvæsentligt.

Spørgsmålet er så, om loven i den form er tilstrækkelig til at holde spekulationen borte fra jorden. Det må jo senere vise sig.

At stigningen i afgiften vil føre til lavere priser, er for mig indlysende, men om tendensen hertil vil blive tilstrækkelig klart udtalt nu, da der levnes spekulanterne en noget større margin end efter det lovforslag, folketinget først vedtog, kan man jo ikke få klarhed over, inden lovforslaget kommer til at virke. Jeg håber imidlertid, at lovforslaget skal komme til at virke efter sin hensigt. Skulle det vise sig, at dette ikke er tilfældet, er der stadigvæk den mulighed, at man kan tage loven op til revision.

Man kan så spørge, hvorfor de partier, der stemte for lovforslaget i den anden form, er gået med til et forlig, der kan svække loven, når man havde et flertal i begge ting